

[Miljøministeren]

os i sæk og aske og indføre fattigdom i Danmark. Der er grund til at lægge vores produktion om, således at vi kan bevare værditilvæksten og derved stadig væk få mulighed for, sådan som vi også har gjort det i årets finanslovaftale, at overføre mere til den tredje verden, herunder teknologi, således at de kan komme med i udviklingen uden at skade den, i kraft af at de kommer med.

Men jeg er også enig i, at vi skal omlægge via nye mekanismer, og jeg er enig med fru Lone Dybkjær i, at incitamenterne ikke er stærke nok. De er der, og de virker, men vi har brug for stærkere incitament og større virkning.

Derfor har vi også senere i dag diskussionen om ren teknologi-handlingsplanen og genanvendeshandlingsplanen, som jo er eksempler på, at vi har nogle incitament, vi gør stærkere. Vi har jo også diskussionen om de økonomiske styringsmidler, og jeg er enig med alle de ordførere, der har sagt, at det er bedre, vi har en højere skat på forurening og en mindre skat på arbejde. Derfor er regeringen også i gang med en grøn skattereform for at udvikle de økonomiske styringsmidler, som skatteministeren og miljøministeren altså vil fremsætte forslag om i januar måned, og hvorom forhandlingerne jo er i gang. Det vigtige her er, at vi ikke får et øget samlet skatte- og afgiftstryk.

Vi skal også bruge nye elementer, f.eks. en differentieret afgiftsstigning, sådan som vi gør i forbindelse med affaldspolitikken i eftermiddag. Vi skal udmelde stigninger, således at erhvervslivet kan indstille sig på, at den vej altså bliver betrådt og betrådt yderligere om nogle år, så man kan få den afvænnning og tilvænnning igennem virkemidlerne, som er brugbar, og som man ikke får ved fra den ene dag til den anden pludselig at hælde afgifter ud.

Dernæst vil jeg gerne gøre et par bemærkninger om SF's 7-punkts-program. Man bygger jo her igen på DMU's forældede kritik, f.eks. af transporthandlingsplanen. Der er jo sket det, siden den blev skrevet i sommeren 1991, at der i forbindelse med finansloven for 1992 blev afsat en trafik- og miljøpulje, der blev afsat flere penge til støjbekæmpelse, der blev skaffet midler til forbedring af trafik- og miljøstatistikken, der er vedtaget nedsættelse af et transportråd, og der er afsat stadig flere midler til at gøre trafikken mere miljøvenlig. Selvfølgelig skal der meget mere til, og det

skriver vi også i »Miljøindsatsen i 1990'erne«, og det er vi i gang med, men den kritik, der altså var, og som hr. Gade hæftede sig ved, er blevet overhalet af virkeligheden.

Det samme gælder jo i nogen grad landbruget, fordi vi jo siden fik Udvalget vedrørende en Bæredygtig Landbrugsudvikling, og dette udvalg har barslet med en beretning, som regeringen jo gennemfører, og som skal nedbringe udvaskningen af næringsstoffer og sørge for, at der kommer en bedre anvendelse af gødning gennem udspretningsregler og gødningsregnskaber. Der kommer jo også igennem de nye EF-regler et yderligere incitament for landbruget til at have en mere miljøvenlig praksis.

Spørgsmålet om rullende planlægning, som hr. Gade hæftede sig ved, har jeg besvaret igennem svaret til hr. Løvig Simonsen.

Hvad angår dette med, at miljøministeren skal være styrende enten ved siden af, over eller sådan noget finansministeren, vil jeg sige, at det jo er – og dér er jeg enig med noget af det, fru Lone Dybkjær sagde – i strid med integrationstankegangen. Integrationstankegangen hos Brundtland går ud på, at alle skal optræde miljøbevidst, og så ville det jo være en fordel, at alle ministerier var miljøbevidste. Det vil sige, at vi skal have en miljøkonsekvensovervejelse i forbindelse med al relevant lovgivning, og derfor kommer regeringen jo også med et forslag til, hvorledes der laves miljøkonsekvensvurderinger i forbindelse med lovfremstillingerne. Det betyder så, at miljøministeren og alle de andre ministre er miljøbevidste.

I forbindelse med fru Lone Dybkjær's bemærkninger vil jeg lige minde om, at denne regering har nedsat en overvågnings- og initiativgruppe, der består ikke bare af industriministeren, skatteministeren, trafikministeren og finansministeren, som fru Lone Dybkjær fik nævnt, men også af landbrugsministeren og udenrigsministeren, for miljø og handel spiller jo også en rolle.

Denne regeringsgruppe hedder jo altså ikke bare en overvågningsgruppe – mærk titlen på gruppen: »overvågnings- og initiativgruppe« – det vil sige, den skal tage stilling på tværs til, hvilke nye initiativer der er behov for på baggrund af overvågningsresultaterne.

Hr. Gades bemærkninger om grøn skattereform og om GATT har jeg været inde på; de deles altså også af regeringen.